

Język Polski?

Język Mój?

TAK!

Scenariusz lekcji 29

1. **Temat:** *Zakupy*
2. **Czas trwania lekcji:** 45 minut
3. **Cele lekcji:**
Uczestnik/uczestniczka:
 - a. poznaje podstawowe wiadomości o przypadku w języku polskim — celownik
 - b. powtarza przypadek w języku polskim: dopełniacz
 - c. powtarza część mowy w języku polskim: przymiotnik
 - d. powtarza część mowy w języku polskim: zaimek
4. **Metoda pracy:** od doświadczenia do swobodnego stosowania
5. **Środki dydaktyczne:**
 - a. laptop/komputer z dostępem do Internetu podłączony do projektora;
 - b. karty pracy do scenariusza 29 (załącznik 29.1);
 - c. film video pod tytułem *Zakupy*
 - d. transkrypcja do filmu (załącznik 29.2)
6. **Przebieg lekcji:**
 - a) część wstępna (aktywizacja wiedzy uczestników i uczestniczek)
Nauczyciel zwraca się do każdego uczestnika witając się z nim w PJM
Nauczyciel podaje temat lekcji
 - b) część główna (opracowanie tematu, ćwiczenia przedmiotowe, zadania problemowe)
Nauczyciel zapowiada obejrzenie filmu. Zadanie uczestników polega na skupieniu się na wszystkim, co są w stanie zrozumieć. Grupa wspólnie ogląda film pod tytułem *Zakupy*
Nauczyciel pyta uczestników, co zrozumieli. Wyjaśnia nowe znaki w PJM oraz tłumaczy niezrozumiałe pojęcia w języku polskim.
Grupa ogląda film jeszcze raz (można włączyć transkrypcję — jest to uzależnione od poziomu grupy). Tym razem zadanie dla uczestników jest następujące: *O czym dzisiaj rozmawiali Artystka i Filozof? Czym pojedą do sklepu? O czym zapomniała Artystka?*
Omówienie na forum.

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

Nauczyciel pyta uczestników, czy pamiętają, jaki przypadek poznali na poprzedniej lekcji? I na jakie pytania odpowiada ten przypadek.

Nauczyciel informuje uczestników, że na dzisiejszej lekcji poznają podstawowe informacje o nowym przypadku: celowniku. Prosi uczestników o przeczytanie punktu 1 z karty pracy. Informuje, że ten przypadek pojawił się na karcie pracy tylko w celu informacyjnym.

Nauczyciel prosi uczestników lekcji o przypomnienie jednego przypadku, którego uczestnicy już poznali na innej lekcji — dopełniacz. Prosi uczestników o podanie przykładów — na przykład: boję się kogo? co? widzę kogo? co?

Nauczyciel utrwała wiedzę uczestników na temat dopełniacza i wyjaśnia, że odmianę rzeczownika w dopełniaczu używamy, kiedy czegoś nie mamy lub nie lubimy. Może też powiedzieć, że dopełniacza używamy po czasownikach takich jak: życzyć, bać się, szukać, brakować, uczyć się, słuchać. Wspólnie z uczestnikami próbują odmieniać różne rzeczowniki i przymiotniki (na przykład: klasa, szkoła, długopis, krzesło, ławka) Uczestnicy też mogą podawać różne przykłady rzeczowników i próbować podać je w formie dopełniacza liczby pojedynczej.

Następnie nauczyciel prosi uczestników o wypełnienie pozostałych punktów z karty pracy. Kontrola poprawności odbywa się na forum.

c) część końcowa (refleksja własna uczestników i uczennic)

Wszyscy siedzą w kręgu. Nauczyciel inicjuje rozmowę pod hasłem „czego się dziś nauczyliście” — co było dla Was ciekawe? Czy wszystko wiedzieliście?

Wskazówki dla nauczyciela

Nauczyciel przy odmianie wyrazów powinien pamiętać o końcówkach i poinformować uczestników, że odmiany fleksyjne nie występują w polskim języku migowym.

Używanie alfabetu daktylograficznego jest zapożyczeniem z języka polskiego.

Język **P**olski?
 Język **M**ój?
TAK!

Załączniki:

- załącznik 29.1: karta pracy
- załącznik 29.2: transkrypcja opowiadania *Zakupy*

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

29.1 Karta pracy

1. Poznajemy podstawowe informacje o przypadku w języku polskim: celowniku.

Celownik w języku polskim jest to jeden z siedmiu przypadków.

Celownik odpowiada na pytania: komu? czemu?

Przykłady:

Janek mówił nauczycielce

On chce pomóc królowi

Ja daję bratu książkę.

2. Podaj poprawną formę rzeczownika:

To jest auto — Nie ma (aucie, aut, auta)

To jest krzesło — Nie ma(krzesła, krzesło, krzesłem)

To jest lampa — Nie ma(lampy, lampie, lampę)

To jest ser — Nie ma(sery, serowi, serze)

To jest zegar — Nie ma(zegarze, zegarem, zegara)

3. Wypisz wszystkie rzeczowniki z tekstu opowiadania o Artystce i Filozofie:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

4. Poznajemy zaimki dzierżawcze rodzaju męskiego, żeńskiego i nijakiego:

Rodzaj męski: mój, twój, nasz, wasz

Rodzaj żeński: moja, twoja, nasza, wasza

Rodzaj nijaki: moje, twoje, nasze, wasze

5. Podkreśl odpowiednią formę zaimka

PRZYKŁAD: Ten szal jest twój / twoja / twoje.

Ten sweter jest mój / moje / moja

Ta książka jest twoja / twój / twoje

Ta płyta jest wasz / wasze / wasza

Ten dom jest nasze / nasza / nasz

To ciastko jest moje / moja / mój

To jabłko jest wasz / wasze / wasza

Ten długopis jest twoja / twój / twoje

Ta kawa jest mój / moje / moja

Język **P**olski?
Język **M**ój?
TAK!

6. Proszę wpisać odpowiednią formę zaimka.

PRZYKŁAD: Ten samochód jest mój (ja).

Ten telefon jest (on).

Ta czapka jest (ty).

Ta zupa jest (ona).

Te lody są (one).

Ten plecak jest (my).

To pióro jest (ona).

Ta książka jest (wy).

To zdjęcie jest (my).

Ten rower jest (ja).

Ta herbata jest (ja)

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

29.2 Transkrypcja opowiadania *Zakupy*

- Nudzi mi się! Co robimy dzisiaj? — pyta Filozof
 - A wiesz, może pojedziemy na zakupy moim samochodem? — pyta Artystka — Ja mam pustą lodówkę. Nic nie mam!
 - Dobrze, to pojedziemy! A co trzeba kupić? Jakies produkty? — pyta Filozof
 - No, trzeba kupić parę rzeczy. Mam tutaj bardzo fajny przepis - brakuje pomidora, cebuli i sałaty. Nie mam również ryżu i makaronu. To wszystko trzeba będzie kupić. Za chwilę zrobię listę potrzebnych rzeczy, poczekaj — miga Artystka
- Filozof patrzy, jak Artystka zapisuje różne rzeczy na liście.
- Ja Ci powiem, a ty mi pomożesz. Może czegoś zapomniałam — i tutaj Artystka wymienia rzeczy z listy.
 - Brakuje masła, mąki, czekolady, jajek i żółtego sera! — miga Filozof
 - Prawda! Już zapisałam! — śmieje się Artystka

Język **P**olski?
Język **M**ój?
TAK!

